nelser, ikke mindst på universiteterne, hvor det går rigtig hurtigt med at styrke forsknings- og uddannelsesinstitutionernes internationale position. Det skal det også gøre, det vil vi naturligvis ikke underkende, men det indebærer i øjeblikket en opprioritering af undervisning på engelsk på de videregående uddannelser, som det er meget vigtigt at følge nøje.

Jeg er enig med Dansk Folkeparti i, at udviklingen i det danske sprogs status i de senere år har været noget foruroligende, ikke mindst i forhold til udviklingen på de videregående uddannelser og i videnskaberne. Der er simpelt hen flere områder, hvor det danske sprog ikke længere bruges, og det er da også en udvikling, som bekymrer Dansk Sprognævn, der i sidste uge offentliggjorde sit syn på sprogpolitikken. Det er derfor helt centralt, at vi holder fast i det princip om parallelsproglighed på de videregående uddannelser, som blev fastlagt i regeringens sprogpolitiske redegørelse. Parallelsproglighed betyder, at vi både skal tale engelsk og dansk. Sprogpolitikken skal så at sige gå på to ben, vi skal både styrke det danske sprog og mestringen af det engelske. I forbindelse med internationaliseringen er det helt relevant, at visse fag udbydes på engelsk, men det skal også sikres, at der er tale om helt bevidste og begrundede valg.

Kl. 14.35

Det skal også sikres, at der er muligheder for de studerende og forskere, som retter sig mod det danske samfund. Ikke alle universitetsstuderende skal jo arbejde i en engelsksproget virkelighed, langt størstedelen skal have deres virke på danske virksomheder og uddannelsesinstitutioner eller i den offentlige forvaltning, og de skal kunne mestre det danske sprog.

Hvis dansk helt mister terræn i videnskaberne og på de videnskabelige uddannelser, vil det helt uundgåeligt få en ganske voldsom afsmittende effekt på det sprog, der tales og anvendes i resten af befolkningen. Man tør jo kun gætte på, hvad der vil ske med sproget, hvis hele den akademiske diskussion fremover kun bliver ført på engelsk.

Det tror jeg også universitets- og forskningsverdenen er ved at få øjnene op for. Jeg ved, at der er en undersøgelse på vej om universitetsverdenens syn på sprogspørgsmålet, som Nordens Sprogråd har stået for. Den viser, at 80 pct. af alle rektorerne på de nordiske universiteter tilslutter sig et princip om parallelsproglighed.

Jeg er derfor optimist, men jeg mener, der er grund til at følge op på regeringens sprogpolitiske redegørelse og vurdere, hvilke initiativer der kunne være behov for, hvis vi vil styrke det danske sprog og forhindre domænetab.

Jeg er til gengæld ikke hundrede procent sikker på, at svaret på udfordringen nødvendigvis er en sproglov, sådan som Dansk Folkeparti foreslår. Jeg er i hvert fald ikke sikker på, at det er det eneste svar. Bl.a. giver det mig anledning til overvejelser, at man i Norge og Sverige ikke har valgt at lave en egentlig sproglov, men i stedet har formuleret en sammenhængende politik for sproget. Det er erfaringer, som der er behov for at vi studerer nærmere, inden vi beslutter os.

Men der er så mange gode takter og så mange gode ideer i det forslag fra Dansk Folkepartis side, at jeg som opfølgning på det vil gå i gang med forberedelsen af et udvalg, som skal bestå af sprogeksperter og repræsentanter fra de relevante sektorer. Udvalget skal følge op på regeringens sprogpolitiske redegørelse fra 2004. Det skal også vurdere spørgsmålet om, hvorvidt en sproglov eller andre bindende regler er svaret på udfordringerne fra sproget. Udvalget skal derudover komme med nogle helt konkrete forslag til, hvordan det danske sprog kan forsvares og styrkes, så der ikke sker domænetab på de videregående uddannelser og inden for videnskaberne. Der kan også indgå mange andre elementer i dette udvalgsarbejde, bl.a. har jeg noteret mig Dansk Sprognævns forslag om indførelse af et sprogbarometer, som løbende skal måle trykket på sprogområdet. Det synes jeg lyder som en god idé.

Jeg har også bemærket mig, at der i debatten har været synspunkter fremme om faglitteraturens væsentlige rolle i det danske sprogs domænetab. Det er alt sammen noget, der bør inddrages, når der skal udarbejdes et kommissorium for udvalgets arbejde.

Udvalgsarbejdet skal gerne resultere i klare anbefalinger om, hvordan vi kan sikre, at dansk også i fremtiden vil være et komplet og samfundsbærende sprog. Hvis udvalget ender med at anbefale en sproglov, vil jeg være indstillet på at følge anbefalingerne, men jeg synes ikke, der på nuværende tidspunkt er tilstrækkeligt grundlag at træffe den beslutning på. Mit ønske er derfor at sikre, at vi træffer de rigtige beslutninger på det rigtige grundlag til gavn for udviklingen af det danske sprog.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Tak for det. Den næste ordfører er fru Ellen Trane Nørby.